

Albanian
A Resume of the Ages
CAB-10

ZBULIMI
I SHTATË EPOKAVE KISHTARE

KAPITULLI 10
PËRMBLEDHJE VITESH

Viliam Marion Branham

www.messagehub.info

HYRJE

Edhe pse ky vëllimdo të merret me doktrina të ndryshme të mëdha (të tilla si hyjnia, pagëzimin nëujë, etj) që janë gjetur në Zbulesën, nga e para e deri në kapitullin e tretë, prezantiminkryesor të saj,temë e një studimi të detajuar të "Shtatë epokave së kishës". Ështëe nevojshme për të studiuar dhe për të kuptuar pjesën tjetër të Epokës së Zbulesës që vijnë. Kjo është e tejduhur për hulumtimin dhe kuptimin të pjesëve tjera të zbulimitsepse prej atyre epokave vijnë vulat, a prej vulave vijnë burritë, a nga burritëvijnë gotat . Sikurse plasja e barë e fishekzjarëve ,epokat kishtarë dalin me njëfuqi pa të cilin nuk mund të ketë ndriçerim ,pa të cilin nuk mund të ketë dri tëtë mëtutjeshme. Dalë me një sqarim të fortë fillestar pa të cilat nuk mund të ketëdritë të mëtejshme. Por në ditën e Zbulimit hyjnor shkëlqim jep" Shtatë epokat kishtarë",një dritë nga drita, ndërsa para syve tanë mëdyshje hapur nuk është një zbulim nëtëresi; dhe ne, ndërtuar dhe konsoliduar Frymën e tij, gati për shfaqjen e Tij tëlavdishme e Zotit dhe të Shpëtimtarit tonë, një Perëndi të vërtetë, Jezu Krishtit.

Kjo punë është shfaqur në personin e parë që ajo është një mesazh nga zemrat e njerëzve.

Ju jeni duke bërë një përpjekje të veçantë për të marrë të gjitha emrat dhe titujt, emrat dhe përemrat, etj, duke iu referuar hyjnisë, si dhe fjalët e Biblës, Shkrimit, dhe të shkruani fjalën me një letër të kapitalit, pasi ne besojmë se është e duhur kur është fjala për madhësinë e Perëndisë dhe Personit dhe Fjalën e tij të shenjtë.

Unë lutem për bekimin e Perëndisë për lexuesin dhe që secili të kishte një pjesë të veçantë në frymën e Perëndisë.

Viliam Marion Branham

KAPITULLI 10

PËRMBLEDHJE VITESH

Për shkak të faktit se studimi ynë është duke zbuluar varg me varg ato pasazhe të Shkrimit në lidhje me shtatë epokat, kemi shfaqur një model të vazhdueshëm historik të kishës aq sa duhet dhe sa ka nevojë. Tani kemi, pra, për qëllim për të marrë këtë kapitull dhe duke filluar me epokën e Efesit për të ndjekur kursin e kishës dhe historinë e saj gjatë gjithë kohës, si Fryma e Perëndisë që ndoqi Gjon Pagëzorin. Ne do të shtojmë një degë e re dhe se si ne të lidhim atë që ne tashmë e kemi.

Nga studimet tona kemi kuptuar tashmë se si Zbulesa është keqkuptuar totalisht, sepse para se ne të studionim Zbulesën nuk e dinim se “kisha” për të cilën flitet dhe diskutohet në këtë libër nuk i referohet “eklesia” të pastërve - të “zgjedhurve”, “Trupi i Krishtit”, “nuses”, por thotë se është i tërë trupi i njerëzve që quhen të krishterë, nëse ato janë krishterë të vërtetë apo vetëm ashtu të quajtur. Si tërë Izraeli nuk është Izraelitë, kështu që të gjithë të krishterët nuk janë të krishterë. Pra, ne pamë se kisha është e përbërë nga dy kallame, e vërtetë dhe të rreme. Të dy kallamet janë të motivuar nga dy llojet e shpirtave: e ka Frymën e Shenjtë, ndërsa kallami i dytë frymën e antikrishtit. Të dy pretendojnë të dinë dhe të jenë të njohur nga Perëndia. Të dy dyshohet se flasin për Perëndinë. Të dy besojnë disa të vërteta shumë bazë, dhe disa të tjerë janë thyer. Por, pasi që të dyja mbajnë emrin e Zotit, sepse ai quhet Krisht-, dhe duke mbajtur këtë emër duket se pretendojnë të kenë një marrëdhënie me Të (Perëndia e quan martesën), Perëndia tani mban edhe përgjegjësinë ndaj Tij dhe për këtë arsye flet për të dy.

Ne gjejmë, për më tepër, që të dy kallamet rriten krah për krah deri në fund të kohës, kur ata të dy do të vijnë deri në maturim dhe të dy do të jenë të korrur. Hardhia e rremë nuk do të fitojë dhe shkatërrimi e pret. Hardhia e vërtetë, por do të hardhia e vërtetë nuk do të jetë në gjendje për të sjellë hardhinë e rreme në marrëdhënie me Jezu Krishtin.

Ne pamë të vërtetën shumë të mahnitshme që Fryma e Shenjtë bëri të pamundurën dhe kjo është për shkak të krishterëve të pa rilindue dhe kallami i rremë dhe ai ishte shumë i manifestuar në një shumëllojshmëri shenjash dhe çudirash, të tilla si do të kishte një akuzë të qartë të Shpirtit të Shenjtë, edhe pse ai vetë u shpall.

Me këto parime në mendje, ne do të fillojmë për të ndjekur kursin e kishës nëpër shtatë epokave të ndryshme.

Lindja e kishës ka qenë në ditën e Rrëshajve. Si i parë Adamit i është dhënë një nuse e sapo krijuar nga dora e Zotit dhe u papërlyer për një periudhë të shkurtër kohore, kështu që është Krishti, Adami i fundit, në

ditën e Rrëshajeve është dhënë një nuse e pastër dhe të krijuar rishtazi, dhe për një kohë ka mbetur i ndarë dhe i pandotur.

“Ndër të tjera askush nuk guxonte të bashkohej me ta” (Veprat e Apostujve 5, 13) dhe “Prej të tjerëve askush s'kishte guxim të bashkohet me ta, porse megjithatë populli u jepte nderim.”

Veprat 2, 47.

I jepnin lavdi Hyjit e mbarë populli i kishte fort për hir. Vetë Zoti çdo ditë i shtonte bashkësisë nga ata që shëlboben. Deri kur kjo zgjati, unë nuk e di, por një ditë pasi ai dhe Eva ishte tunduar dhe joshur nga Satani, kështu që kisha u kishte ndotur duke u bashkuar me shpirtin e antikrishtit.

“Kjo është fryma e antikrishtit, për të cilin ke dëgjuar që po vjen dhe tani është në botë.”

Gjoni 4, 3 Dhe Jezusi, aq sa nusja e Tij në atë epokën e parë, tha:

“Por kam diçka kundër teje që ju keni lënë dashurinë tuaj të parë, pra, Mos harroni se nga ke rënë, pendohu.”

Zbulesa. 2, 4 - 5.

Kisha e pestë ishte në atë epokën e parë tashmë që është një “grua e rënë”. Si Satani që kishte ardhur në prag të Adamit, në mënyrë që koha ishte kur Satanai joshi kishën, nusja e Krishtit, para se të ndodhë “darkës së dasmës së Qengjit”. Dhe çfarë konkretisht ka qenë në mesin e saj gjërat të cilat shkaktuan rënien? Çfarë tjetër por Zbulesa. 2, 6: “Por e ke këtë të mirë: i urren veprat e Nikollaitëve, të cilat i urrej edhe unë.” Kjo është hera e parë, por ishte kthyer nga fuqia e Fjalës e pastër të Perëndisë. Ata u kthyen nga kërkesat e Perëndisë për një kishë absolutisht të varur mbi të (plotësisht të varur nga Perëndia për të përmbushur Fjalën e Tij nga fillimi në fund përveç qeverisjes njerëzore) për të Nikolaitanizmin, i cili organizon një qeveri njerëzore brenda kishës, ashtu si kanë bërë të gjitha qeveritë, me të lëshuar ligjet për njerëzit. Ata bënë pikërisht atë që bëri Izraeli. Ata morën përshtatshmërinë e qeverisjes njerëzore në vend të Fjalës dhe Shpirtit.

Ajo është vdekja. Si mund ta dimë? Unë nuk e dëgjoj ta çosh zërin tënd në atë eokë të parë për të gjithë ata që do të dëgjojnë, ndërsa ai e pyet: “Atij që fiton do t'i jap të hajë nga pema e jetës në parajsën e Perëndisë.” Kisha tashmë është zhytur shumë thellë në pemën e vdekjes (ose hardhisë që ka besimin të rremë) në fund të të cilit është liqeni i zjarrit. Por tani nuk ka asnjë kerubinë me flakë dhe shpatat për të ruajtur Pemën e Jetës. Perëndia tani nuk do të dalë nga kisha si ajo që dilte nga Edeni. Oh jo, ai do të jetë gjithmonë në mes të kishës së tij deri në periudhën e fundit. Dhe deri në atë kohë, duke i ftuar të gjithë të vijnë.

Unë kërkoj nga ju që të jeni të kujdesshëm këtu. Ky mesazh i kishës në Efes nuk është një mesazh i vërtetë i kishës lokale të Efesit. Kjo është

kjo frymë e rreme në ditën e fundit është aq afër sa që mund të dallohet vetëm nga devijimi i saj nga Fjala, dhe sa herë që ai kapet se është anti-fjalë, për këtë një argument për të cilin e kemi provuar tashmë si e gabuar: “Ne të arritur rezultate, nuk është ajo? duhet të jetë nga Perëndia.”

Tani, para se të jetë mbyllur, unë dua të sjellë këtë mendim. Në kohën që kemi biseduar rreth farës së grurit që është mbjellur. Për këto konsumatorët mund të pyesin veten nëse na është thënë se Luteranët nuk kanë Frymën e Shenjtë pikërisht sepse e mësonin në thelb arsyetimin. Prandaj, konsumatorët mund të pyesin veten në lidhje me Metodistët, etj. Jo të gjithë. Unë nuk e flas atë. Ne nuk jemi duke folur për individët ose njerëzit, por epokat. Luteri kishte Frymën e Perëndisë, por epoka e tij nuk ishte koha e rinovimit të plotë të një derdhje të tillë si në fillim. Ai ishte i njëjtë me Weslin, Booth, Knox, Whitefield, Brainard, Jonathan Edwards, Meullerom e kështu me radhë. Ata me siguri do të jenë plot me Frymën e Shenjtë. Po, me siguri edhe janë. Por epoka në të cilën secili ka jetuar nuk ishte koha e ripërtëritjes, nuk kishte pasur asnjë kohë, përveç këtë epoke të kaluar, në epokën të errësuar plotësisht pati ndërprerje. Kjo është epoka e apostazisë, dhe kjo është një kohë e ripërtëritjes, koha e përfundimit të ciklit. Me këtë kjo është mbi të gjitha.

Kështu, ne konkludojmë se në Shtatë Epokat Kishtare, është duke u thënë vetëm atë që Fryma i thotë çdo epoke, “Ai që ka veshë, le të dëgjojë atë që Fryma u thotë kishave.”

Unë singërisht besoj se biseduam me Frymën e Perëndisë, jo vetëm që na ka mësuar të vërtetën në lidhje me epokat, por është e punuar me besnikëri me zemër të kthehet tek Ai. Kjo është arsyeja pse të gjithë kanë predikuar dhe mësimi për shkak të predikimit dhe mësimdhënies të Fjalës deleve të kenë dëgjuar zërin e Perëndisë dhe të ndjekin Atë.

Jo për një moment nuk kam sjellë një mesazh për njerëzit për të më kenë ndjekur mua, apo të bashkohen me kishën time, apo të kenë formuar një shoqatë dhe organizatë. Unë kurrë nuk e bëra atë gjë, dhe unë nuk do të bëjë atë edhe tani. Këto gjëra nuk më interesojnë, por unë jam i interesuar në gjërat e Perëndisë dhe të njerëzve, dhe në qoftë se unë mund të arrijë vetëm një gjë, unë do të jem i kënaqur. Kjo është për të parë dhe krijuar një marrëdhënie të vërtetë shpirtërore mes Perëndisë dhe njeriut në të cilën njerëzit bëhen krijime të reja në Krishtin, të mbushur me Frymën e Tij dhe të jetojnë në përputhje me Fjalën e Tij. Në këtë pikë unë do të kem kërkuar për të pyetur, të kërkojë dhe të paralajmërojë të gjithë për të dëgjuar zërin e tij dhe jetën e tyre tashmë plotësisht Atij, dhe në zemrën time unë besoj se unë i dhashë të gjitha zbulimet e tij. Zoti ju bekoftë dhe le pamja e tij të ketë kënaqur zemrat e juaja.

Lëmenjtë do të mbushen me grurë, tinarët do të mbushen plot e përplot me verë të re e me vaj të freskët.

Unë do t'jua plotësoj gjërat që jua për lau karkaleci e krimbaleshi, bujkthi e vemja ushtria ime e madhe që e çova kundër jush.

Do të hani e do të ngiheni, do të lëvdoni emrin e Zotit Hyjit tuaj, sepse bëri mrekulli me ju: kurrë më populli im nuk do të turpërohet!"

Kështu, ai thotë se Perëndia do të ketë çdo gjë të "rivendosur". Epoka Luterane nuk e ka rikthyer kishën; por vetëm filloi reformimin. Epoka Wesliane nuk është përtërirë. Epoaka Pentekostale nuk është e rivendosur. Por Perëndia ka për të rikthyer kishën për shkak se ajo nuk mund të mohojë Fjalën e Tij. Kjo nuk është ringjallja e kishës; Kjo është një "rindërtim". Perëndia do të rivendosë Kishën drejtë mbrapa në fillim të Rrëshajëve. Njoftim tani në vargun 25 tregon arsyen se pse ne kemi nevojë për restaurim. Pra, na u tha se të gjitha këto insekte janë një dhe të njëjtën krymb e kemi në faza të ndryshme. Kjo është e drejtë. Ata janë shpirti i antikrishtit i manifestuar në organizimin, emërtimit dhe doktrina të rreme përmes epokave. Dhe kjo rrënjë e varfër dhe me pak kërcell do të restaurohet. Perëndia do të mbjellë një kishë të re, por do të kthehet në mbjelljen e tij origjinale, farën origjinale. Ai e bën atë, siç thuhet në vargun 23, të mësuarit ose "fillim". E ardhmja që do të vijë si shiu i korrjes apo besimit.

Prandaj, ne jemi në këtë moment të duhur në realizimin e plotë të Mateu. 24, 24: "Po, po të ishte e mundur, edhe të zgjedhurit." Dhe kush është ai që do të përpiqet të josh të zgjedhurit? E pra, fryma e antikrishtit në "tradhtarëve dhe të mirosurve" të kësaj dite të fundit. Këto false kanë ardhur tashmë në "Emrin e Jezusit", duke pretenduar se Perëndia i ka vajosur për ditën e fundit. Ata janë krishtër të rremë (mirosurit). Ata pretendojnë të jenë profetë. Por në qoftë se ai me të vërtetë është i Fjalës? Në asnjë mënyrë. Ata janë shtuar ose zbriten. Askush nuk mohon Frymën e Perëndisë në to, që reflektohet në dhurata. Nëse ju pëlqen Balaami ata i kanë të gjithë programet e tyre, duke u lutur para, të holla të vërtetë për thirrje, përdorin dhuratat, por mohojnë Fjalën, ose nga frika se diskutimi mund të zvogëlojë shanset e tyre për përfitime më të mëdha. Megjithatë predikojnë shpëtimin dhe çlirimin me anë të fuqisë së Perëndisë, ashtu si Judenjtë, me shërbimin që ata ia kanë dhuruar Krishtit. Por, pasi që ata janë pasardhësit e gabuar, sepse ata kanë shpirtin e gabuar që i motivon ata.

Fetare? Dhe si? Errësojnë të zgjedhurit në përpjekje dhe zell, por është Laodiceane, nuk është e Krishtit, sepse në mesin e tyre kërkojnë masë të madhe, programet e mëdha dhe shenjat befasuese. Predikojnë ardhjen e dytë të Krishtit, dhe mohojnë mbërritjen e të dërguarve profetë-, edhe pse ai ka çudira, dhe shenja të zbulesës së vërtetë që zbeh gjithçka. Oh po,

mesazhi i epokës. Por kjo është epoka në vetvete që kishte farën e së vërtetës dhe farë gabimi, pikërisht siç është përcaktuar në përputhje me shëmbëlltyrën e grurit dhe fushës në epokat kishtarë, dhe në të janë gruri dhe egjra. Kisha false organizohet, e ka bërë njerëzore qeverinë dhe Fjalën, dhe lufton kundër krishterit të vërtetë.

Mbjellësit gjithmonë kanë menaxhuar më mirë me grurin sesa me çdo bari tjetër të kultivuar. Kisha u rrit me shpejtësi në këtë epokë të parë. Por Kisha e grurit është arritur. Deri në fund të herës të parë janë avancuar veprat e Nikolaitëve në kishat lokale si kallam i rremë me përpjekjet në rritje për të zgjeruar ndikimin e saj përtej trupit të vet. Ndikimi i tyre është ndjerë në kishën e vërtetë sepse njerëzit si Polikarpi i kishte bekuar peshkopët duke i konsideruar me këtë titull që nuk i përket Fjalës. Gjithashtu, në këtë epokë kisha e vërtetë e kishte humbur dashurinë e saj të parë. Kjo dashuri u typifzua si dashuria e nuses dhe dhëndërit në martesën e tyre dhe vitet e para të jetës bashkëshortore. Nuk ishte një ftohje të asaj dashurie të plotë dhe braktisjes ndaj Zotit.

Por vini re. Zbulesa. 2, 1 përshkruan Zotin Jezus, ndërsa në mes të kishës së Tij dhe duke mbajtur të dërguarit në të djathtën e Tij. Që nga kjo nusja ra, pasi kisha tani është një përzierje kolektive e vërtetës dhe të rremes, ai nuk e ka lënë. Është e Tij.

Dhe në Romakëve. 14, 7 - 9 është mjaft e saktë:

"Sepse asnjë nga ne nuk jeton për veten e tij dhe askush nuk vdes për veten e tij.

Nëse, atëherë, ne rrojmë, rrojmë për Zotin, edhe nëse vdesim, vdesim për Zotin. A jetojmë, pra, ose vdesin - Zotit.

Kjo është arsyeja pse Krishti vdiq dhe u ringjall: I gjallë është që të jetë Zot i të vdekurve dhe të gjallëve."

Në kryq, ai bleu të gjithë botën e njerëzve, ata janë të tij ai është Zot i të gjallëve dhe të vdekurve (Sa për pronësinë, nuk ka marrëdhënie.) Dhe ai ecën në mes të trupit, e cila në vetvete ka një jetë dhe vdekje.

Çfarë është mbjellur në epokën e parë do të zhvillohet në epokën e dytë dhe në të gjitha epokat e tjera deri sa të vijë në kohën e pjekjes dhe korrjes. Prandaj, në epokën e Smirnes ne presim një rritje në historinë e kishës dhe zbulimin e kolektive përmes zbulesës së Shpirtit.

Në këtë epokë është rritur urrejtja e hardhisë të rreme. Ju shikoni, ata u ndanë në (9 v) të shoqërisë nga hardhia e vërtetë. Dolën prej tyre. Ata janë gënjeshtarë. U thirrën atë që ata nuk janë. Por në qoftë se Zoti i shkatërroi? Jo. "Le të shkojë dhe të dy do të shkojnë për tu korrur."

"Por Zoti, ata duhet të shkatërrohen për shkak se ata e shkatëruan popullin tënd. Ata janë vrasësit e tyre."

"Jo, le t'i Por nusja e tij thotë: "Ji besnik deri në vdekje. Ajo i don më

shumë dhe më shumë."

Ne mësojmë se kjo hardhi e rremë është padyshim kallam i Satanit. Grumbullimi i tyre është i tij (djallit). Ata mblidhen në emër të Zotit dhe gënjejnë që ata janë të Krishtit. Predikojnë, mësojnë, pagëzimet e tyre, të festuarit, marrin pjesë në ritualet e ndryshme që Krishti i dha kishës, dhe ende nuk jenë prej Perëndisë. Por, siç thonë ata se janë, Perëndia do të mbajë ata përgjegjës dhe në çdo epokë Ai flet për ta dhe vetëm për ta. Ata na kujtojnë Balaamin. Ai kishte një ministri profetike. Ai e dinte qasjen e duhur ndaj Perëndisë, ashtu siç është treguar në sakrificën e kafshëve të pastër. E megjithatë ai nuk i kishte fjalët e vërteta të profetit, sepse kur Perëndia i tha të mos shkojnë sepse me praninë tregojnë respektin e tyre dhe ja, ai u pyet për të lënë, megjithatë, për shkak se ai ishte i motivuar nga lakmia e arit dhe prestigjit nuk ndëgjoi. Prandaj, Perëndia e ka lejuar për të shkuar. Vullneti i përsosur i Perëndisë i dha rrugën duke lejuar vullnetit të Perëndisë për Balaamit: "dëshirat e zemrës." Zoti në fakt tha: "Shko përpara." Ka ndryshuar Perëndia mendjen e tij? Jo, jo në të gjitha. Perëndia duke marrë parasysh nga ajo që Balaami shkoi. Balaami anuloi vullnetin e Perëndisë. Perëndia është ende arrihet. Balaami ishte i vetmi që ishte humbësi ai e tejkaloi fjalën. Dhe sot ne kemi të njëjtën gjë.

Gratë predikuese, organizimi, doktrinë e rreme, etj, Dhe njerëzit që adhurojnë Perëndinë, manifestimit në Frymë dhe të shkojnë drejtë për të vazhduar ashtu siç bëri përpara Balaamit, duke pretenduar se Perëndia foli me ta edhe kur ai ka marrë misionin e kundërt për ta shpallur Fjalën. Unë nuk do të mohojë se Perëndia ka folur. Por kjo ishte vetëm një mënyrë që ju tha Balaamit në atë kohë të dytë. Sepse ai e dinte çfarë donte Balaami, zemra e tij dëshironte më shumë se fjalë dhe i dha atij se, edhe pse të gjithë kohës ai më në fund shënoi; edhe sot Zoti u thotë njerëzve të vetëm për të vazhduar dëshirat e zemrës së tyre, sepse ata kishin refuzuar tashmë fjalën. Por do Perëndisë ende do të ekzekutohen. Amen! Unë shpresoj që ju të shihni këtë. Kjo jo vetëm që do të tregojë qartë shumë nga ajo që është parë në të gjitha stinët, por sidomos do të ndihmojë në këtë kohë të fundit që ka aq shumë shfaqjen dhe bekimet e jashtme, ndërsa e gjithë periudha është shumë kundër "Fjala zbuloi vullnetin e" Perëndisë.

Nëse ka pasur ndonjëherë një epokë që ka marrë mesazhin me zë të lartë dhe të qartë, ka marrë këtë herë. Ajo ishte dhe është e vërtetë Dhiata e Vjetër me: "Biri i skllaveve ,djali mundohet të jetë i lirë, ndërsa i biri i shërbëtores nuk u detyrua të largohej." Kjo na jep të dimë se urrejtja dhe sharjet e Satanit kundër të krishterë të vërtetë do ta bëj me grupin të cilët janë të ashtuquajturit të krishterë të rremë dhe kjo do të rritet deri atëherë kur Perëndia e tërhoqi atë hardhi të rreme në kohën fundit të epokës Laodiceane.

nis për të ngadhënjyer më tutje.

Kur Qengji e hapi vulën e dytë, dëgjova Gjallesën e dytë duke thënë: 'Eja!' Dhe doli një kalë tjetër, i kuq si gjaku. Atij që i kërceu në shpinë iu dha pushteti të heqë paqen nga toka, kështu që njerëzit të vrisnin njëri-tjetrin. Atij iu dha një shpatë të madhe.

Kur Qengji e hapi vulën e tretë, dëgjova Gjallesën e tretë duke thënë: 'Eja!' E pashë: Ja, një kalë i zi! Ai që i kërceu në shpinë, kishte në dorë peshoren.

Atëherë dëgjova një zë para katër Gjallesave që thoshte: 'Masa e grurit një denar e tri masa elbi një denar, vajin dhe verën as mos e prek!

Kur Qengji e hapi vulën e katërt, dëgjova zërin e Gjallesës së katërt duke thënë: 'Eja!'

Shikova e pashë: dhe ja, një kalë verdhuk e ai që ishte në të quhej 'Vdekje' dhe e shoqëronte bota e të vdekurve. Atyre u qe dhënë pushteti mbi të katërtën e tokës: të vrasin me shpatë, me uri, me vdekje dhe me egërsira të dheut."

Shih, sa u kthye shpirti i Judas, si një kalorës mbi një kalë të bardhë. Ai ishte i bardhë. Pra, në afërsi të djathtë, ashtu si Juda ishte aq afër Jezusi. Si? Kjo është fryma që tani është duke bërë kumbues sistemin Nikolait, dhe kjo ishte kurora e trefishtë. Papa i cili u ul si Perëndi në tempullin e tij, duke e quajtur vehten famullitar i Krishtit. Në qoftë se do të thotë famullitar e Krishtit. në vend të Krishtit "ose" në vend të "ose" në emër të Zotit ", atëherë Papa quhet fryma e Shenjtë, që shkatërron shpirtin e Shenjtë, duke përfaqësuar se ai ishte shpirti i Judas në atë që ai e bëri. Ju shihni se si ai e fitoi - triumfues duke ecur në fitore. Krishti nuk e ka bërë atë. I vetmi që iu afrua ishin të paracaktuar tashmë nga Ati, dhe mbi dhe ajo shkoi me këtë frymë dhe një ditë do të bëhet me të vërtetë e mishëruar në një njeri që do të jetë në krye të Këshillit Botëror të kishave ashtu si ne flasim. Dhe ari i saj duke shkuar (mbani mend se Juda e kishte mbajtur qesen) do të menaxhohet nga e gjithë bota, dhe se sistemi i antikrishtit do të zotërojë gjithçka dhe do të përpiqen për të menaxhuar me të gjithë. Por Jezusi do të kthehet dhe të shkatërrojë ato me shkëlqimin e ardhjes së tij. Dhe fundi i tyre do të jetë liqeni i zjarrit.

Por ajo që do të jetë për farën e vërtetë? Kjo do të ndodhë pikërisht ashtu siç themi ne. Perëndia i shpëton njerëzit me fjalën e së vërtetës nga të dërguarit në këtë epokë. Ajo do të jetë plotësia e Rrëshajëve ku Shpirti ka për të sjellë njerëzit mbrapa drejtë mbrapa atje ku ata ishin në fillim. Kjo është "kështu thotë Zoti."

Kjo është "kështu thotë Zoti," sepse kjo është ajo që thotë Joeli 2, 23 - 26: "Bij të Sionit, shpërtheni në hare, gëzohuni në Zotin Hyjin tuaj, sepse jua dhuroi shiun e drejtësisë e bëri të zbresë mbi ju shiu i hershëm edhe i voni si më parë!

persekutuar nusen e vërtetë. Ky karakter do të përpiqet për të bërë parandalimin e nuses për të predikuar dhe mësuar, etj ministrat e saj do të jenë të ndaluar për njerëzit që kanë nevojë të sigurojnë ngushëllim dhe të vërtetën. Por, para se antikrishti (personalisht) merr përsipër këtë sistem në tërë botën e kishave, kisha e vërtetë do të merret nga kjo botë për të qenë bashkë me Zotin. Perëndia do të marrë nusen e tij në gostinë e madhe e dasmës së Qengjit.

Pra, pasi që ky është kapitulli i fundit i dhënë për të ndjekur kursin e dy kishave dhe dy shpirtrat nga dita e Rrëshajëve në plotësimin e tyre, ne do të përdorim këtë duke i dhënë fund me këtë shfaqje në epokën Laodiceane.

Kjo është epoka që filloi vetëm pak pas nga shekulli i njëzetë. Që kjo është ajo që është dashur të jetë një epokë në të cilën kisha e vërtetë përsëri ka për të qenë një nuse siç ishte në ditën e Rrëshajëve, ne e dimë se është e nevojshme dhe se duhet të ketë një kthim të pushtetit dinamik. Besimtarët janë ndjerë në shpirtrat e tyre dhe filluan të kërkojnë ndihmën e Perëndisë për një bekim të ri të njëjtë si ata që ishin në shekullin e parë. Ajo që dukej si përgjigje erdhi kur shumica filluan të flasin në gjuhë dhe morën dhuratat të qarta të Shpirtit. Pastaj ajo u besohet se kjo me të vërtetë ishte një ripërtirje e pritur gjatë. Nuk ishte, si korja e fundit e cila mund të vijë vetëm pas shiut, shiun apo mësimet e shiut. Pas korrjes, shiu. Si mund të jetë e drejtë, kur mësimi, shiu nuk është arritur. Profeti, i cili duhej të dërgohet për të mësuar njerëzit dhe të bëjë kthimin në zemrat e fëmijëve të etërve Pentekostal, nuk kishte ardhur akoma. Pra, ajo që ishte menduar të jetë rivendosja dhe në fund ringjallja e rrëmbimit në qiell, nuk ishte aty. Në të ishte një përzierje e padrejtë që ata kishin për të ndarë një bekim shpirtëror dhe manifestimit në botën e Shpirtit të Shenjtë siç e kemi theksuar në mënyrë të përsëritur. Kjo është edhe forca e ferrit i që me njerëzit është duke menaxhuar Navoi, por dukej se askush nuk e kupton këtë gjë. Pastaj, për të provuar se ajo nuk ishte e drejtë, këta njerëz (edhe para se ai u shfaq në gjeneratën e dytë) të organizojnë dhe të shkruajnë doktrinat e tyre jobiblike dhe të kenë ndërtuar gardhet e tyre ashtu siç nuk bëri asnjë grup tjetër para tyre.

Mos harroni, kur Jezusi ishte në tokë, ai ishte një hebreg. Secili ka ardhur nga një frymë tjetër, dhe pas vdekjes secili u kthye në shtëpinë e vet. Krishti, Shpirti, më vonë u kthye në kishën e vërtetë, dhe fryma e Judës u kthye në kishën e rreme.

Është e drejtë atje në Zbulesa. 6, 1 - 8:

"Atëherë pushë: kur Qengji e hapi të parën nga shtatë vulat, dëgjova njërin nga të katër Gjallesat duke bërë titur me zë si zë bumullime: 'Eja!' Shikova dhe pushë: Ja, një kalë i bardhë! Ai që i rrinte në shpinë mbante në dorë harkun. I qe dhuruar një kurorë dhe, si ngadhënjyes, u

Hera e tretë është Shpirti i profecisë që zbuloi se kisha laike miratonë Nikolaitanizmin si doktrinë. Ndarja e klerit nga laikët u rrit nga e vërteta biblike të pleqve (barinjte e kopeve lokale) që drejtojnë tufën me fjalët "vepra të Nikolaitëve", ku kleri vetë bën renditjet një mbi tjetrën, e cila është një formulë që nuk është në Shkrimin e Shenjtë, e cila më pas zhvillohet në një priftërizëm ku kleri është ngritur midis njerëzve dhe Zotit duke i dhënë klerit të drejta të caktuara gjatë gjithë kohës duke mohuar laikët dhe të drejtat e tyre të dhëna nga Perëndia. Ajo ishte uzurpimi. Në këtë epokë ai u bë një doktrinë. E themeluar në kishë si një fjalë e sigurt të Perëndisë, e cila në të vërtetë ajo nuk ishte. Por klerikët e quajtën atë Fjala e Perëndisë dhe për këtë arsye doktrina ishte antikrishti.

Që të forcojë fuqinë njerëzore vetëm të politikës, dhe asgjë tjetër, kisha u përfshi në politikë. Kjo është ndërhyrje e mirëprurit nga diktatori-perandori i cili u bashkua me politikën e kishës, me politikën shtetërore dhe me forcë të themeluar kishën e rreme (feja false Satanit) si fenë e vërtetë. Dhe përmes dekreteve të ndryshme nga ana e perandorëve të ndryshëm gjejmë kishën e rreme me pushtetit duke shkatërruar hardhinë e vërtetë edhe me më fuqi ngulmuese.

Është e trishtueshme për të thënë, hardhia e vërtetë nuk ishte plotësisht imun ndaj kësaj doktrine. Kjo nuk do të thotë se hardhia e vërtetë gjendet ndonjëherë në idenë e Nikolaitëve, si një doktrinë. Larg nga ajo. Por krimbi i vogël i vdekjes vazhdoi të thith hardhinë e vërtetë duke shpresuar se do të bjerë. Edhe brenda kishës së vërtetë të popullit Perëndia e ka quajtur si oficerë, të mendonin se ky titull do të thotë pak më shumë se vetëm një përgjegjësi lokale. Në këtë kohë në kishë ka pasur një kuptim të qartë të Palit. Për Palin që ka thënë: "dhe përlëvdonin Perëndinë për shkakun tim." Pa marrë parasysh se kush është autoriteti që Pali kishte, ai e mbajti popullin për të parë Perëndinë me të gjithë autoritetin. Por kleri u pat shikuar gjithmonë me udhëzimin hyjnor ndaj njeriut, dhe, prandaj, duke e nderuar ku ky nder nuk i përket, ne gjejmë se kisha e vërtetë është duke ngjyrosur njerëzimin. Me themelimin e Nikolaitanizmit - zyrtarëve të vendosur - trashëgimisë apostolike barinjve të miratuara, etj Ajo ishte vetëm një hap nga të qenit një mësim i rreme i kishës në bileamizëm. Hapi i dytë në "thellësinë e Satanit" ishte tashmë në aktivitet të plotë.

Ky është hapi i dytë ishte doktrina e Balaamit, (përshkruar në Zbulesa. 2, 14) ku Balaami e mësoi Balakun t'ubëjnë udhëtim mbi bijtë e Izraelit "takim të përbashkët". Atje, të ftuarit kishin për të bërë dy gjëra më shumë në kundërshtim me Fjalën e Perëndisë. Ju do të mbani mend se Ballaku duhet të ndihmojë për të mbajtur mbretërinë e tij. Ai ftoi figura më me ndikim shpirtëror të kohës së tij, Balaamin. Balaami i dha këshillat që Izraeli me to është kapur në një kurth dhe shkatërruar. Ai ishte, mbi të gjitha, për të sugjeruar se ata të gjithë do të marrin së bashku dhe të

diskutojnë gjërat së bashku dhe të hajë e të jetë i qetë. Në fund të fundit, me anë të mirëkuptimit të ndërsjelltë është arritur shumë. Pasi të keni arritur atë, ju mund të vazhdoni. Hapi i ardhshëm do të jetë një festë e përbashkët, dhe natyrisht, një presion të vogël që zakonisht shkakton të presë të ftuarit të shkojnë shumë më tej se ku kanë kurdisur. Pra, kjo nuk ndodhë vetëm atje në kishën e Dhiatës së Vjetër të Perëndisë, por ndodhi edhe me kishën e Testamentit të Ri, sepse aty ishte një perandor i cili, ashtu si Balaka, duhet të ndihmojë për të siguruar mbretërinë e tij.

Kështu Konstandini ka ftuar të ashtuquajturit të krishterë, kishën e parë krishterë romake, për të ndihmuar atë të marrë të krishterët, sepse ata ishin shumë në numër. Rezultati ishte Këshilli i Nikesë në 325 er. Nuk janë vetëm të krishterët, dhe me të vërtetë të ashtu-quajturit, u mblodhën me ftesë të Konstandinit. Krishterët e vërtetë nuk janë menduar aspak për të shkuar në një takim të tillë. Pavarësisht nga çdo gjë që mund të bëjë Konstandini për të bashkuar të gjithë ata, thotë se besimtarët e dinë se ata nuk përkasin atje dhe ata u larguan. Por ata që qëndruan me Konstantinin, së bashku me forcë politike dhe fizike, duke pasur parasysh edhe pjesë nga thesari i shtetit. Njerëzit ishin futur për të festuar idhujt dhe spiritualizëm, sepse nëpër ndërtesat vendosen statujat me emrat e shenjtorëve dhe njerëzit janë mësuar të komunikojnë me të vdekurit apo për t'u lutur shenjtorëve e cila nuk është asgjë më shumë e as më pak se spiritizmi. Në vend të ushqimit që njeriu me të vërtetë ka nevojë, Fjalën e Perëndisë, duke pasur parasysh bindjet e tyre të kishës dhe dogmat dhe ritet që janë të vendosura në vend dhe, mbi të gjitha, ata ishin tre perëndi me kompleksin e trefishtë të quajtur një Perëndi të vërtetë, dhe pagëzimi i ujit në Emër të Zotit Jezus Krisht i dha rrugën për pagëzimin pagan e tre titujve.

Besimtarët nuk duhet të shkojnë atje. Ata kishin humbur tashmë shumë të vërtetën, dhe tani ata kanë humbur kuptimin e hyjnisë dhe të kenë lënë emrat për tituj në pagëzimin në ujë.

Vëzhgoni tani me shumë kujdes mësimin e Balaamit. Mbi të gjitha, ju vini re se kjo është një manovër e qëllimshme që kleri pat degjeneruar për njerëzit me qëllim që çojnë në mëkat e mosbesim. Doktrina Nikolaite ishte një shtrembërim i klerit mes tyre si ata që kërkuar pushtetin politik, ndërsa nënshtrimi në bileamizam i njerëzve në sistemin e tyre të besimit dhe kishës me qëllim për të mbajtur ato. Shikoni këtë me kujdes tani. Çfarë ishte ajo që e ka vënë popullin në të ashtuquajturit kishë dhe në këtë mënyrë i shkatërroi? Ajo ishte me besimet e kishës dhe dogmat e formuar në artikuj të kishës e besimit. Ajo ishte doktrina e Kishës Katolike Romake. Ata nuk ishin duke dhënë ushqimin e duhur, Fjalën. Ajo iu dha një ushqim që erdhi nga adhurimi i idhujve, paganizëm babilonas që përfundoi në terminologjinë e krishterë.

tokën dhe të gjithë banorët e saj ta adhurojnë përdhuni Egërsirën e parë, të cilës iu shërua plaga vdekjeprurëse.

Ajo bën shenja të mëdha: deri edhe zjarrin e bën të ulet nga qielli përmbi tokë ndër sy të njerëzve.

Gënjën banorët e tokës me shenja që iu dha pushteti t'i bëjë në prani të Egërsirës, i nxit banorët e tokës të punojnë një trupore në nder të Egërsirës të plagosur me shpatë, por që shpëtoi.

Iu dha edhe ta fryjë frymën në truporen e Egërsirës, kështu që ajo trupore të flasë e të vriten të gjithë ata që nuk e adhurojnë truporen e Egërsirës.

Bën që të gjithëve - të vegjëlvë e të mëdhenjve, të pasurve e skamnorëve, të lirëve e skllëvërve - t'u vihet vula në dorën e djathtë ose në ballë, që askush të mos mund të blejë as të shesë përveç atij që mbart mban vulën me emrin e Egërsirës ose me numrin e emrit të saj.

Këtu duhet dije! Kush ka mend, le ta llogarisë numrin e Egërsirës! Ai numër është i një njeriu e numri është gjashtëqind e gjashtëdhjetë e gjashtë!"

Tani, mbani mend, ishte pagane perandoria Romake që u vra nga shpata. Por ajo u shërua nga goditjet e tij të vdekshëm, kur ajo u bashkua me të ashtuquajturën kishën e krishterë Romake dhe për të bashkuar paganizmin dhe Krishterizmin, dhe kështu të bëhet E SHENJTA PERANDORI ROMAKE, e cila është dashur të vazhdojnë derisa të vijë Jezusi dhe shkatërrojnë atë. Por Roma nuk do vetëm bijat e tij që janë të drejtë të jenë me të dhe ajo do të marrë përsipër autoritetin absolut të Këshillit Botëror të kishave.

Kjo për disa mund të duket i sforcuar, por në fakt është shumë e qartë se gjithë këto kemi për të parë, sepse tani politika kishtare e kontrollon kohën e përsosur që do të shfaqet saktësisht dhe se si fort do të bëjë menaxhimin. Lëvizja ekumenike do të përfundojë me Romën në krye, edhe pse njerëzit nuk janë të destinuar në këtë mënyrë. Kjo është kështu për shkak se në Zbulesa. 17, 3 - 6. Thotë që prostituta, sekreti Babylonas, do të të ulet një kafshë. Do të menaxhon perandorinë e fundit, ose të katërt. Kjo e bën kishën e Romës. Me sistemin e kishës botërore sipas tij, Roma do të menaxhojë, por kjo do të kuptoj (sistemi kishë) do të jenë të bindur Romës, sepse Roma kontrollon tërë arin e botës.

Prandaj, të gjithë njerëzit duhet të takojnë sistemin botëror të kishave, ose të lihen në mëshirën e forcave natyrore, sepse ata nuk mund të blejnë apo të shesin pa shenjën e bishës në dorë ose kokë. Kjo shenjë në kokë do të thotë se ata do të duhet të marrin doktrinën e sistemit botëror të kishave si trinitetit, etj, dhe shenjë në dorë që do të thotë për të bërë vullnetin e kishës botërore. Me këtë fuqi të madhe kisha do sisteme për të

ishte e vendosur për të bijën për t'u kthyer në shtëpi në epokën e fundit, përsëri në Romë.

Dhe kështu kemi ardhur në epokën e fundit: epoka Laodiceane. Kjo është epoka jonë. Ne e dimë se kjo është hera e fundit, sepse Judenjtë do të kthehen në Palestinë. Pa marrë parasysh se si ata e morën atë. Dhe kjo është koha e korrjes.

Por, para se ju mund të bëni korrjen duhet gruri të jetë pjekur, të dyja kallamet të jenë pjekur Epoka Luterane ishte një kohë si stina e pranverës. Epoka e Weslit ishte stina e verës, e rritjes. Epoka Laodiceane është koha e korrjes, mbledhja e grurit për në hambar dhe egjërës për të djegur; dhe vënien grurin në hambarin e Zotit.

Koha e korrjes. A keni vënë re se në kohën e korrjes, edhe pse ka një përshpejtim i vërtetë në maturimin, si rezultat, ka një ngadalësim në rritjen derisa nuk ka rritje më? A nuk është kjo pikërisht ajo që ne po shohim tani? Hardhia False po humbet nga turma në favor të komunistëve dhe llojet e ndryshme të tjera të besimit. Numrat e saj nuk janë në rritje ashtu si ajo donte që ne të mendojmë se është e drejtë. Fuqia e saj mbi njerëzit nuk është ajo që përdoret për të të jetë dhe ka aq shumë raste ku shkuarja në kishë është vetëm një shfaqje. Dhe hardhia e vërtetë? Po çfarë në lidhje me të? A do të rritet? Ku janë ata numra të mëdha që vijnë vazhdimisht të zgjimit dhe për t'u përgjigjur thirrjeve në altar? A nuk është shumica e tyre thjesht në qasjen e tyre emocionale, ose lakmues për diçka fizike në vend të etjes që është me të vërtetë shpirtërore? A nuk është kjo kohë, si ditën kur Noeu hyri në arkë dhe dera u mbyll, por Perëndia është ende duke pritur për gjykatën shtatë epoka. Askush nuk u kthye dhe nuk qëndron fjalë për fjalë të Perëndisë në këto ditë të heshtjes.

E megjithatë kjo është koha e korrjes. Prandaj, në këtë epokë janë të skenës ata që duhet të vijnë të korrin grurin dhe të çojnë egjërën deri në maturim. Edhe më shpejt piqet nga mësuesit e korruptuar që i dekurajojnë njerëzit nga Fjala. Por gruri gjithashtu duhet të jetë pjekur. Dhe Perëndia dërgon në shërbimin profet-i dërguar dhe i provuar, i zgjedhur, ipranuar. Ata do të dëgjojnë atë si kisha parë që e pat dëgjuar Palin, dhe ajo do të pjekur në Fjalën derisa të bëhet një nuse në fjalë në të do të gjeni vepra të fuqishme që janë gjithmonë të pranishëm në Fjalën e pastër dhe besimit.

Grupet me kishat e rremë do të mblidhen në Këshillin Botëror të Kishave. Këshilli Botëror i Kishave është imazhi i bishës që ngrihet.

Zbulesa. 13, 11 - 18:

"Atëherë pushë: një tjetër Egërsirë po dilte nga toka. Kishte dy brirë porsi qengji, por fliste porsi Dragoi.

Ajo ushtron tërë pushtetin e Egërsirës së parë në praninë e saj. Ajo bën

E njëjta frymë dhe doktrina janë vetëm në mesin e të gjithë protestantëve dhe kjo quhet emërtimi. Nikolaitanizmi është udhëheqja dhe organizimi njerëzor e kishës dhe në këtë mënyrë të kenë përmbysur Frymën. Bileamizmi është denominacionalisëm e cila merr manualin e kishës në vend të Biblës. Dhe të drejtë deri në kohën e tashme, shumë nga populli i Perëndisë janë të bllokuar në denominacione dhe Perëndia u thërret atyre: "u larguat prej saj, populli im, që të mos bëheni të ndani mëkatet e saj, dhe të mos merrni nga plagët e saj." Ju shikoni, të paditurit janë. Por në qoftë se ngazëllim ka ndodhur në këtë moment, injoranca nuk do të jetë një gjykatë e apelit për gjykimin e Perëndisë, sepse ata ishin në rreshtat e gabuara.

Organizimi i klerit me një gradë më shumë se një tjetër, deri sa më në fund çoi kryetarin në një manifestim i shpirtit të Antikrishtit, pa marrë parasysh sa e bukur dukej dhe e nevojshme ajo gjë. Ajo nuk është asgjë tjetër vetëm se arsytimi njerëzor që ua merr vendin fjalëve. Dhe çdo person i cili është në prerje të organizuar është në mes të sistemit të Antikrishtit. Më lejoni tani të them këtë dhe të bëjë atë më mirë të jetë e qartë. Unë nuk jam kundër njerëzve. Unë jam kundër sistemit.

Uniteti i kishës dhe shtetit do të përgatisë terrenin për një epokë të errët. Dhe me të vërtetë ku rreth 1000 vjet kisha kishte hyrë në thellësinë e errësirës për të marrë thellësinë e Satanit. Kur çdo njeri që është fetar do të përqafojë Nikolaitanizmin dhe bileamizmin dhe kanë fuqinë politike, financiare dhe fizike për të mbështetur atë, ata mund të shkojnë vetëm në një drejtim. Kjo është drejtimi në doktrinën e Jezabelës.

Pra, pse nuk themi? Sepse, siç kemi theksuar në studimin e epokës së katërt që Jezabeli ishte Sidonite, bija e Ethbaalit që ishte kryepriifti mbret i Astartëve. Ai ishte një vrasës. Kjo grua e martuar me Ashabi (mbret i Izraelit), e cila martesë ishte e kurorëzuar nga përfitimet politike. Ajo është marrë më pas për shkak të fesë, kombit dhe kudo patën vlarë Levitët, dhe ngriti tempuj që çuan njerëzit për të festuar idhujt, pra, Ashtorethin (Venus) dhe Baal (zot i diellit). Formuloi mësimin dhe çoi priiftërinjtë e tij për të mësuar atë, dhe ata nga ana e tyre e detyruan popullin e për ta pranuar atë.

Këtu ju mund të shikoni saktësisht atë që quhet kishë e Mesjetës. Ata janë duke e lënë plotësisht Fjalën e Perëndisë, me përjashtim të emrave të hyjnisë dhe disa parimeve biblike të cilat janë marrë nga Bibla dhe janë përmbysur duke ndryshuar kuptimin e tij. Kuvendi i tyre i peshkopëve, etj, shkroi diskutime të shumta, ata janë që e deklaruan Papën të pagabueshëm dhe tha se ata morën zbulesë nga Perëndia dhe që njerëzit duhet të flasin sikur ato ishin Zoti. Këto mësimë janë mësuar nga priiftërinjtë që kanë frikë nga njerëzit udhëhequr nga besimi. Kjo do të thoshte vdekje ose shkishërim e cila mund të jetë më e keqe edhe se

vdekja. Kisha me zë të guximshme tani ishte i vetmi që u shtuan dhe shkoi në një tërbim e me pushtet, ata do të pinin gjakun e dëshmorëve derisa të krishterët e vërtetë u vranë gati deri në zhdukje dhe mezi morën një nga fjalët dhe pak shfaqje e Frymës së Shenjtë. Por hardhia e vërtetë luftoi dhe qëndroi. Perëndia ishte besnik ndaj kopesë së vogël dhe në dritën e asaj që Roma mund të bënte për të, Roma nuk mund të vrasë Frymën brenda tyre dhe dritën dhe e vërteta ka vazhduar të shkëlqejë me fuqi mbështetur nga Fryma e Shenjtë.

Ky është një vend i mirë për të sjellë vëzhgimin. Ja, Veprat dhe doktrina e Nikolaitëve , doktrina e Balaamit dhe mësimet profete false, Jezebela, nuk përbëjnë tri frymë ose të bëjë tri parime shpirtërore. Këto janë manifestime të ndryshme por kanë të vetëm të njëjtën frymë që shkon nga thellësia e në thellësi. Ajo që e gjithë kjo është, është fryma e antikrishti e organizimit në tri faza të ndryshme të saj. Pasi klerikët janë ndarë dhe kanë fiëëuar të jenë të organizuar, shtypin popullin duke sjellë ata të jenë të detyruar ndaj organizatës. Kjo organizatë u themelua në besimet dhe dogmat e Kishës që janë duke zëvendësuar mësimin njerëzve në vend të Fjalës së pastër të Perëndisë.

Rituali dhe ceremonia u është dhënë një rol më të madh në festimin dhe së shpejti ky sistem i tërë ishte luftë dhe ferr i një force që ka të menaxhuar çdo gjë me anë të fjalës së bindjes apo fuqi literaturale. Energjia e tij është pranuar nga ato. Profecitë e veta që janë të rremë dhe jo Fjala e Perëndisë. Tani ajo është Antikrishti absolutisht pse ajo fjalë nuk erdhi në emër të Krishtit.

Pas një kohe që dukej pafund në të cilën e vërteta duhet të ketë vdekur me siguri njerëzit filluan për të protestuar kundër një ndyrësi si të Kishës Katolike Romake, sepse mendoj se edhe Zoti nuk mund të jetë në mësimdhënie të tillë dhe sjellje të tillë. Këto protesta ose janë injoruar dhe do të lirohet për shkak të dështimit për të tërhequr vëmendjen ose ia zunë frymën Romën. Por pastaj Perëndia në hirin e Tij sovran i dërgoi një lajmëtar me emrin Martin Luter për të filluar reformimin. Ai ka punuar në një atmosferë në të cilën Kisha Katolike Romake ka dhënë aq shumë litar që është gati për t'u varur. Pra, kur Luteri kishte predikuar justifikim me anë të besimit që është hardhia e vërtetë për herë të parë në shumë shekuj filloi të rritet me bollëk.

Si e ashtuquajtura kisha është duke përdorur pushtetin për mbështetjen e saj, por tani pushteti filloi të shkojë kundër tij. Dhe kjo është e gabuar dhe te Luteri janë besimtarë të vërtetë. Ai lejoi që shteti të subvencionojë ato. Prandaj, këtë herë nuk është shtypur shumë në botime për Fjalën. Falë Zotit unë kam shkuar aq larg, por që ajo është kryesisht duke u mbështetur në fuqinë politike të kësaj epoke që është duke përfunduar në vetë organizimin dhe grupit që në brezin e Luterit u nda nga kallami i

rremë, tani u kthye dhe u bë një vajzë prostitutë sepse ajo shkoi drejt e në Nikolaitanisëm dhe bileamizëm. Kjo është epoka që ka të veshur një numër të fraksioneve dhe për të provuar se sa larg ishin nga nevojat e farës së vërtetë vetëm për të lexuar historinë dhe të shohim se si e kanë përndjekur njëri-tjetrin, në disa raste edhe deri në vdekje. Por në mesin e tyre ishin disa emra që gjithmonë janë në çdo epokë.

Në këtë epokë, ne shikojmë përpara për këtë gjë. Reforma ka filluar. Kjo nuk ishte një ringjallje, por reformimi. Dhe kjo nuk ishte e shëruar. Por kokrra e grurit që u vra në epokën e Nikesë dhe u shkel në moshat e errëta tashmë u rrit në një fidan i të vërtetës duke nënkuptuar që do të përdoren në të ardhmen, në fund të epokës Laodiceane , pak para se të vijë Jezusi, kisha të kthehet në jetë sërish te nusja e farës së grurit, ndërsa egjra do të jetë korrur dhe të digjet në liqenin e zjarrit.

Që nga ajo epokë është hera e pestë e shtypjes që solli të përhapurit e Fjalës, është këtë hera e gjashtë që e ka shfrytëzuar shpejt. Kjo është koha e fazës së dytë të rindërtimit, dhe siç kemi theksuar më parë, kjo është koha e fshirësës. Bollëk në edukim. Kjo ishte një kohë e njerëzve intelektual që e donte Perëndinë dhe i shërbejnë Atij. Bollëk me misionarë dhe fjala është përhapur në mbarë botën. Kjo ishte një kohë e dashurisë vëllazërore. Kjo ishte një kohë e dyerve të hapura. Kjo ishte epoka e fundit me kohëzgjatje të gjatë, dhe pas asaj do të vijë epoka Laodiceane që do të jetë një epokë e shkurtër.

Hardhia e vërtetë lulëzoi në këtë epokë si në asnjë tjetër në aspektin e numrave brenda dhe jashtë vendit. Kjo është koha të njerëzve kryesorë të shenjtë. Vërtetë, përhapja e hardhisë së vërtetë dhe hardhia false nuk është mbështetur. Kudo hardhia e vërtetë shkoi dhe Perëndia i dha dritë e jetë dhe gëzim. Kallami fals tregoi atë siç ishte me të vërtetë: errësirën, mjerimin, varfërinë, analfabetizmin dhe vdekjen. Dhe si një hardhi e rremë në ditën e saj të pushtetit nuk mund të vrasë më hardhinë e vërtetë, edhe hardhia e vërtetë nuk është tani në gjendje të kthejë hardhinë të rreme te Jezu Krishti. Por hardhia false është hapur duke pritur për pjesën e fundit të epokës së fundit, kur çdo gjë do të rimarrë për veten përveç se kopesë të vogël që janë zgjedhur, hardhia e vërtetë e Perëndisë.

Por për ne në këtë epokë të trishtuar kur e kuptojmë se çdo lëvizje e madhe e Perëndisë (dhe ka pasur shumë) nuk arriti të zgjidhë doktrinën Nikolaitëve, sepse ata të gjithë ishin të organizuar dhe vdiqën. Pastaj ata u zhvendosën në emërtimin që të kandidojë të vdekurit shpirtërisht. Ata nuk e dinin, por secili grup ishte i njollosur me të njëjtin gabim, dhe kur zjarri është djegur zgjimi i të varfërve ka kapërcyer organizatat dhe njerëzit u bënë prerje. Ata ishin vetëm të ashtuquajturit të krishterë edhe pse çdo grup, si është e vërtetë që Kisha Katolike Romake, duke pretenduar se ata janë të drejtë dhe të gjithë të tjerët janë të gabuar. Në të vërtetë kjo fazë